

ikke være med til at tage Lønnen fra ham. Jeg troer, at man, især med den Betragtning for Die, at en Omordning af Rets- og Politivæsenet vil kræve langt flere Penge, end der nu anvendes derpaa, vil handle klogere ved at indskrænke Sognefogderne deres Pligter og lade dem beholde hele deres Løn. — Aldermændene blev nævnte af den anden ærede Taler (Rosenkrantz), og da jeg nu er kommen i Tanke derom, skal jeg tillade mig at dvæle med et Par Ord ved et Forhold, som staaer i temmelig nøie Forbindelse med dette Forslag. For nogle Aar tilbage henvendte jeg mig deels skriftlig, deels mundtlig til den daværende Justitsminister angaaende Aldermands-Forholdet. Jeg fik det Svar mundtlig, og det viste sig, at det skriftlige blev det samme, at Forholdet med Hensyn til Aldermandsbestillingen formodentlig — det var Ministerens Ord, en Mand, hvis Ord jeg ærer og agter i meget høi Grad — vilde blive afgjort i Henhold til, hvad der har været Skik og Brug i den paagjældende Egn, da man ikke i saa Henseende havde noget Bestemt i Lovgivningen at holde sig til. Det er mig imidlertid bekjendt, at der nylig paa en Forepørgsel til Indenrigsministeren er blevet svaret, saavidt jeg veed af Justitsministeren, at Sognefogden ikke kan være Aldermand, uagtet det har været Skik og Brug paa Egnen, saalænge Grindring derom have, og forsaavidt som Kundskab derom kan bringes tilveie, at Aldermandsbestillingen ingenfinde er bleven betragtet som en personlig Forpligtelse, men som en Forpligtelse, der hvilede ubetinget paa de paagjældende Gaarde, saaledes at haade ugifte Fruentimmer og Enker have maattet overtage denne Bestilling og, forsaavidt de ikke have kunnet udføre den, have maattet lade den udføre af deres Føll. Dette er en Uoverensstemmelse, og jeg skal ikke nægte, at jeg staaer i den Formening, at Sognefogderne ved den Løn, som de nu have, ikke bør fritages for nogen Forpligtelse, som knytter sig til det Sted, hvor de boe, og som enhver anden der Boende er pligtig at udføre. Imidlertid skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa, da det egentlig ikke vedrører det foreliggende Forhold. — Jeg troer, det er ønskeligt og godt, at denne Sag er kommen frem og

er bleven behandlet, men jeg kan ikke billige den Retning, hvori de ærede Forslagsstillere ville have, den skal gaae. Der er en enkelt Bemærkning med Hensyn til Lovforslaget, som jeg skal tillade mig at gjøre. Efterat det er bestemt, at Bedkommende skal paatage sig denne Bestilling i 3 Aar, hvoraf maa følge, at der efter 3 Aar Forløb skal foretages nye almindelige Valg, hedder det i §. 5: „Kommer en Sognefoged i et saadant Tilfælde, at han ikke længer vilde kunne bringes i Forslag ved en ny Ansættelse, skal Sogneraadet derom gjøre Anmeldelse til Amtmanden. Denne bestemmer derpaa, om Sognefogdens Forretninger foreløbigt skulle udføres af Næstfoged, eller om Sogneraadet strax skal gjøre Forslag til en ny Sognefogeds Udnævnelse.“ Det har upaatvivlig været de ærede Forslagsstilleres Mening at omtale det Tilfælde, da i Mellemtiden en Sognefoged ikke længere kan fungere, og at det altsaa er Supplementsvalg, hvorpaa der her er tænkt; saaledes forestiller jeg mig, at Meningen er, men jeg henleder kun Opmærksomheden derpaa. Vil man gjøre Noget ved hele denne Indretning, som jeg troer er ganske hensigtsmæssig, vil jeg som sagt tilraade hellere at gaae den Vej, at lade Sognefogderne faae Dinene op for, at de ere Politibetjente, og da ikke misunde dem den Løn, de fortjene; jeg troer, at det i Fremtiden vil være oeconomic rigtigt. Komme vi engang ind paa en Omordning af Retspleien — en Omordning, jeg for mit Bedkommende ikke har Noget imod, naar vi blot have Raad dertil —, kan man altid tage fat paa Sagen. Jeg husker endnu tydeligt, at da Lovforslaget om Sognefogdernes Lønning var for her, udtalte den daværende Justitsminister, at man ikke skulde tage det saa nøie med enkelte Ting, da Sognefogedinstitutionen var Noget, der forlængst havde overlevet sig selv, men desuagtet lever den endnu, og jeg skal ikke have Noget imod, at den lever længere endnu.

Madsen: Det kan ikke Andet end være mig personlig behageligt, at samtlige ærede Talere have lagt saa stor Vægt paa den Betædning, som Sognefogedbestillingen har; men naar det ærede Medlem for Maribo Amts